

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۲ می ۲۰۱۸

کابل خونین- ۱

پیشگفتار:

۱- عرض پوزش به علت یک روز غیبت. در قدیم می گفتند: "در آسیا درائی و بی گرد برائی؟" امروز به جای آن می توان نوشت: "در جهنم افغانستان زیستن و بدون سوختن عضوی از اعضاء؟"

۲- برای روز کارگر تصمیم داشتم تا چند سطری به ارتباط "کودکان کار" که بار اول مسأله آن در سطح کشور ما افغانستان در پورتال "افغانستان آزاد-آزادافغانستان" مطرح گردید، چیزی تقدیم شما خوانندگان نمایم. به نسبت عاجل بودن مسأله کشتار خبرنگاران، آن را می گذارم برای بعد.

*****

سه شنبه- ۱۱ ثور ۱۳۵۷- کابل: به علاوه آنهایی که این بدبختی را داشتند که از نزدیک شاهد تکه و پاره شدن فرزندان این میهن باشند، بقیه نیز از طریق رسانه ها اطلاع یافتیم که دیروز یعنی دهم ثور در محله "شش درک" کابل یعنی یکی از محلاتی که از جانب دولت دست نشانده منطقه سبز اعلام گشته، حوالی ساعت ۸ صبح در ۵۰ متری یکی از دفاتر ریاست "امنیت ضدملی" - همان خاد "شش درک" قبلی که کشتارگاه و شکنجه گاه هزاران فرزند پاکباز این کشور بود- در یک کیلومتری ارگ ریاست جمهوری، موتورسیکل سواری با یک عمل انتحاری عده ای را به خاک و

خون کشید. وقتی به دنبال حادثه نیروهای امنیتی، خبرنگاران و نیروهای امداد در محل جمع شدند یعنی بعد از سپری شدن ۴۵ دقیقه، انفجار دیگری در بین خبرنگاران و اهل رسانه ها صورت گرفت که به علاوه کشته شدن ۹ خبرنگار و عکاس، ۱۶ تن از مردم عادی و بیگناه دیگر نیز کشته شده، حدود ۵۰ تن دیگر زخم برداشتند. این جریان را بنا بر اهمیت آن از چند جهت مورد بررسی قرار می دهیم: نخست چند قطعه عکس از پیکرهای قطعه قطعه شده هموطنان ما:

مکشی بر جریان واقعه:

- به دنبال انفجار اول در فاصله ۴۵ دقیقه بین انفجار اول و دوم قاعدتاً در محل تدابیر آتی انجام می یابد:
- ۱- محل توسط نیروهای امنیتی قرنطین می گردد تا گذشته از خطرات احتمالی، شواهد و مدارک به جای مانده از انفجار از بین نروند.
  - ۲- با آمدن خبرنگاران و نیروهای کمکی و امبولانس ها، کمربند های امنیتی چند لایه در اطراف محل به وجود می آید تا نیروهای امداد و خبرنگاران بتوانند آزادانه و بدون مشکل به کار های شان برسند.
  - ۳- به منظور جلوگیری از احتمال حملات دیگر، بر کنترل چند لایه پولیس و نیروهای امنیتی افزایش به عمل می آید.
  - ۴- تا جایی که خبرنگاران جان به در برده از این جنایت نقل می کنند، تیم های خبرنگاران تمام این معضلات امنیتی را پشت سر گذاشته، با عبور از سومین کمربند امنیتی که می بایست منطقه امن صد درصد می بود، به دستور نیروهای امنیتی حاضر در صحنه، همه در یک گوشه و در پناه دیوار جمع شده و در صدد تهیه راپورتاژ های خویش بودند.
  - ۵- انفجاری که باعث کشته شدن ۹ خبرنگار و عکاس و ۱۶ تن دیگر گردید در نزدیکترین فاصله از همین تجمع اهل رسانه رخداد. سؤالی که در اینجا مطرح می گردد:
- الف - فرد انتحاری چگونه و به کمک چه کسانی و با تعقیب کدام اهدافی قادر شده بود، با عبور از کمربند های امنیتی اول، دوم و سوم و در نزدیک تجمع اهل رسانه خود را برساند؟
- ب- پولیس و سایر نیروهای امنیتی بعد از انفجار اول، آیا حین ورود انفجاری دوم سهل انگاری نموده اند یا این که آگاهانه مهمانان رئیس صاحب را دست گرفته تا تجمع اهل رسانه رسانیده اند؟
- پ - هدف سخنگویان دولت دست نشانده از نشخوار دایم این ستراتیژی "جان خبرنگار عزیز تر است نسبت به پخش سریع خبر" چیست؟ و چه نقشی می تواند در ایجاد چنین فجایی داشته باشد؟
- ادامه دارد